

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1. จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปร
สังเกตได้ในโมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ใน
การศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

1. โมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการตามสมมติฐาน

2. โมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือก

ความหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้เสนอผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

FEAR หมายถึง ความกลัวที่จะไม่ประสบผลสำเร็จ

ATT_B หมายถึง เจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

PBC หมายถึง การรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

AT_DISH หมายถึง ความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

DISH หมายถึง ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

ATT_T หมายถึง เจตคติทางลบต่อครูผู้สอน

SELF หมายถึง การรับรู้ความสามารถแห่งตนทางด้านวิชาการ

SUB_N หมายถึง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

Y1 หมายถึง ความรู้สึกล้มเหลวต่อผลของการกระทำตามความคาดหวังจากบุคคลอื่น

Y2 หมายถึง ความรู้สึกล้มเหลวต่อผลของการกระทำตามความคาดหวังของตนเอง

Y3 หมายถึง เจตคติที่แสดงออกทางด้านความผิด

Y4 หมายถึง เจตคติที่แสดงออกทางด้านความรู้สึก

Y5 หมายถึง เจตคติที่แสดงออกทางด้านการกระทำ

Y6 หมายถึง การรับรู้ความยากง่ายที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

Y7 หมายถึง การรับรู้โอกาสที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

Y8 หมายถึง ตั้งใจโกงการสอบ

Y9	หมายถึง	ตั้งใจลอกแบบการบ้าน
Y10	หมายถึง	ตั้งใจโกงรายงาน
Y11	หมายถึง	ตั้งใจรายงานเท็จ
Y12	หมายถึง	โกงการสอบ
Y13	หมายถึง	ลอกแบบการบ้าน
Y14	หมายถึง	โกงรายงาน
Y15	หมายถึง	รายงานเท็จ
X1	หมายถึง	ความรู้ดีกว่าครูไม่ใช่ใจ
X2	หมายถึง	ความรู้ดีกว่าครูขาดการอุทิศตน
X3	หมายถึง	ความรู้ดีกว่าครูมอบหมายงานไม่เหมาะสม
X4	หมายถึง	ความเชื่อว่าคนสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้
X5	หมายถึง	การคล้อยตามเพื่อน
X6	หมายถึง	การคล้อยตามสังคม
M or $\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
SD	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Skewness	หมายถึง	ค่าความเบ้
Kurtosis	หมายถึง	ค่าความโค้ง
n	หมายถึง	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
TE	หมายถึง	อิทธิพลรวม
IE	หมายถึง	อิทธิพลทางอ้อม
DE	หมายถึง	อิทธิพลทางตรง
Chi-Square	หมายถึง	ค่าสถิติไค-สแควร์
p	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ
df	หมายถึง	องศาอิสระ
GFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน
AGFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว
CFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ
RMSEA	หมายถึง	ดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์
SRMR	หมายถึง	ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรบุคคล แสดงดังตารางที่ 4-1
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ แสดงดังตารางที่ 4-2

ตารางที่ 4-1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามลักษณะ

ลักษณะ	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ	M
1. เพศ			
ชาย	136	34.00	-
หญิง	264	66.00	-
2. ชั้น			
มัธยมศึกษาปีที่ 5	206	51.50	-
มัธยมศึกษาปีที่ 6	194	48.50	-
3. โปรแกรม/แผนการเรียนรู้			
วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	138	34.50	-
ศิลป์-คำนวณ	123	30.75	-
ศิลป์-ภาษา	124	31.00	-
อื่นๆ	15	3.75	-
4. เกณฑ์เฉลี่ย	400	-	2.92
1.00 – 2.00	27	6.75	
2.01 – 3.00	210	52.50	
3.01 – 4.00	163	40.75	

ตารางที่ 4-1 จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน เป็นเพศชายน้อยกว่าเพศหญิง เพศชายจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34 เพศหญิงจำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เล็กน้อย จำนวน 206 และ 194 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 และร้อยละ 48.50 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างที่เรียน โปรแกรม วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 138 คน ศิลป์-คำนวณ จำนวน 123 คน ศิลป์-ภาษา จำนวน 124 คน และโปรแกรมอื่น ๆ เช่น การงานพื้นฐานอาชีพ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50, 30.75, 31.00 และ

3.75 ตามลำดับ โดย 3 โปรแกรมแรกมีจำนวนใกล้เคียงกัน และเมื่อแบ่งระดับเกรดออกเป็น 3 กลุ่มคือ เกรดระดับต่ำ ปานกลาง สูง มีจำนวน 20, 210, 163 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75, 52.50 และ 40.75 ตามลำดับ นักเรียนที่มีเกรดอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด รองลงไปจะเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีเกรดสูง ส่วนนักเรียนที่มีเกรดอยู่ในระดับต่ำมีเพียงเล็กน้อย กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีเกรดเฉลี่ย 2.92

ตารางที่ 4-2 ค่าเฉลี่ยร้อยละของการรายงานตนเองว่าเคยทำพฤติกรรม 4 ด้าน

ลักษณะพฤติกรรม	ร้อยละ
1. โกงการสอบ	94.50
2. ลอกแบบการบ้าน	93.30
3. โกงรายงาน	88.50
4. รายงานเท็จ	93.00

ตารางที่ 4-2 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของการรายงานตนเองว่าเคยทำพฤติกรรม 4 ด้าน พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างยอมรับว่ามีพฤติกรรมโกงการสอบซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละมากที่สุดถึง ร้อยละ 94.50 มีการลอกแบบการบ้านและรายงานเท็จมีค่าเฉลี่ยร้อยละใกล้เคียงกันคือ 93.30 และ 93.00 ส่วนพฤติกรรมโกงรายงานยอมรับว่ามี ค่าเฉลี่ยร้อยละ 88.50 ซึ่งมีค่าน้อยที่สุดในพฤติกรรม 4 ด้าน

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของตัวแปร ดังเกิดได้ใน โมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

ตัวแปร	M	SD	Skewness	Kurtosis
ตัวแปรแฝงเจตคติทางลบต่อครูผู้สอน				
1. ความรู้สึกว่าครูไม่ใส่ใจ	3.57	1.51	.33	-.83
2. ความรู้สึกว่าครูขาดการอุทิศตน	4.69	1.51	-.23	-.93
3. ความรู้สึกว่าครูมอบหมายงานไม่เหมาะสม	3.46	1.67	-.23	-.93
ตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางด้านวิชาการ				
4. ความเชื่อว่าตนสามารถปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ได้	4.89	1.20	-.85	.35

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

ตัวแปร	<i>M</i>	<i>SD</i>	Skewness	Kurtosis
ตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง				
5. การคล้อยตามเพื่อน	4.54	1.22	.14	-.75
6. การคล้อยตามสังคม	4.88	1.34	-.26	-.66
ตัวแปรแฝงความกลัวที่จะไม่ประสบผลสำเร็จ				
7. ความรู้สึกกลัวต่อผลของการกระทำตามความคาดหวังจากบุคคลอื่น	3.24	1.31	.52	-.33
8. ความรู้สึกกลัวต่อผลของการกระทำตามความคาดหวังของตนเอง	4.01	1.45	-.04	-.77
ตัวแปรแฝงเจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ				
9. เจตคติที่แสดงออกทางด้านความคิด	5.42	1.18	-.67	-.01
10. เจตคติที่แสดงออกทางด้านความรู้สึก				
11. เจตคติที่แสดงออกทางด้านการกระทำ	3.89	1.21	.16	-.16
ตัวแปรแฝงการรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ				
12. การรับรู้ความยากง่ายที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ	2.86	1.24	1.03	.97
13. การรับรู้โอกาสที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ	3.76	1.59	.32	-.70
ตัวแปรแฝงความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ				
14. ตั้งใจโกงการสอบ	4.98	1.32	-.41	-.52
15. ตั้งใจลอกแบบการบ้าน	4.51	1.35	-.06	-.58
16. ตั้งใจโกงรายงาน				
17. ตั้งใจรายงานเท็จ	3.52	1.01	-.49	-.50
ตัวแปรแฝงความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ				
18. โกงการสอบ	3.33	.82	.29	-.10
19. ลอกแบบการบ้าน	4.24	.70	-1.31	1.52
20. โกงรายงาน				
21. รายงานเท็จ	3.91	.83	-.81	.33

ตารางที่ 4-3 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปร และค่าความโค้ง ของตัวแปรสังเกตได้ แยกพิจารณาในแต่ละตัวแปรแฝงได้ดังต่อไปนี้

ตัวแปรแฝงเจตคติทางลบต่อครูผู้สอน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ ความรู้สึกว่าครูขาดการอุทิศตน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด 4.69 แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกที่ดีต่อครูผู้สอนน้อยในด้านครูขาดการอุทิศตน ส่วนตัวแปรสังเกตได้ ความรู้สึกว่าครูมอบหมายงานไม่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตต่ำสุด 3.46 แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อครูผู้สอนน้อยในด้านครูมอบหมายงานไม่เหมาะสม

ตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางด้านวิชาการ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ ความเชื่อว่าตนสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 4.89 แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่าตนทำการกรรมการเรียนรู้ได้เล็กน้อย

ตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ การคล้อยตามสังคมมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 4.88 สูงกว่าตัวแปรสังเกตได้ การคล้อยตามเพื่อน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 4.54 แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีการคล้อยตามเพื่อนและการคล้อยตามสังคมใกล้เคียงกันโดยมีความคิดว่า ไม่เห็นด้วย หรือไม่ทำพฤติกรรมตามค่อนข้างน้อย

ตัวแปรแฝงความกลัวที่จะไม่ประสบผลสำเร็จ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ ความรู้สึกกลัวต่อผลของการกระทำตามความคาดหวังของตนเอง มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 4.01 ซึ่งสูงกว่าตัวแปรสังเกตได้ ความรู้สึกกลัวต่อผลของการกระทำตามความคาดหวังจากบุคคลอื่น มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.24 แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้สึกกลัวเล็กน้อยต่อผลของการกระทำตามความคาดหวังจากบุคคลอื่น ส่วนความกลัวที่จะไม่ประสบผลสำเร็จตามความคาดหวังของตนเองนักเรียนไม่แน่ใจว่ารู้สึกกลัวหรือไม่กลัวตามที่คาดหวัง

ตัวแปรแฝงเจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ เจตคติที่แสดงออกทางด้านการกระทำ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด 5.42 ส่วนตัวแปรสังเกตได้ เจตคติที่แสดงออกทางด้านความคิด มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตต่ำสุด 4.44 แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติที่แสดงออกทางด้านการกระทำคิดว่าไม่เห็นด้วยและเป็นสิ่งที่ไม่ดี และเจตคติทางด้านความคิดนักเรียนมีความรู้สึกไม่แน่ใจว่าได้เปรียบหรือเสียเปรียบ หรือรู้สึกไม่แน่ใจว่ามีประโยชน์หรือไม่ประโยชน์

ตัวแปรแฝงการรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ การรับรู้ความยากง่ายที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.89 สูงกว่าตัวแปรสังเกตได้ การรับรู้โอกาสที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.86 แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ความยากง่ายที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการคิดว่าไม่แน่ใจ

ว่าง่ายหรือยาก และด้านการรับรู้โอกาสที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการนักเรียน คิดว่ามีโอกาสเกิดได้เล็กน้อย

ตัวแปรแฝงความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ ตั้งใจโกงรายงาน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด 4.98 ส่วนตัวแปรสังเกตได้รายงานเท็จ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตรองลงไป คือ 4.51 ส่วนค่าเฉลี่ยเลขคณิตที่มีค่าน้อยที่สุด 3.66 คือตัวแปรสังเกตได้ ตั้งใจลอกแบบการบ้าน แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างตั้งใจเล็กน้อยที่จะ โกงรายงาน และรายงานเท็จ ส่วนความตั้งใจลอกแบบการบ้านนักเรียนคิดว่าไม่แน่ใจว่าจะตั้งใจลอกแบบการบ้านหรือไม่ลอกแบบการบ้าน

ตัวแปรแฝงความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้โกงรายงาน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด 4.24 ส่วนค่าเฉลี่ยเลขคณิตที่มีค่าน้อยรองลงไป 3.52 คือตัวแปรสังเกตได้โกงการสอบ และตัวแปรสังเกตได้ ลอกแบบการบ้านมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตต่ำสุด 3.33 แสดงว่าการ โกงรายงานของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและ โกงการสอบทำพฤติกรรมด้านนี้ ค่อนข้างน้อย ส่วนพฤติกรรมลอกแบบการบ้านนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำพฤติกรรมด้านนี้ เป็นบางครั้ง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 21 ตัวแปร แสดงดังตารางที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุของความเป็นเลิศทางการของนักเรียน

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	Y10	Y11	Y12	Y13	Y14	Y15	X1	X2	X3	X4	X5	X6
Y1	1.00																				
Y2	.55**	1.00																			
Y3	.16**	.54**	1.00																		
Y4	.02	.14**	.56**	1.00																	
Y5	.01	.12*	.54**	.77**	1.00																
Y6	.03	.01	.17**	.23**	.27**	1.00															
Y7	.02	.01	-.06	-.01	.05	.32**	1.00														
Y8	.11*	.15**	.28**	.31**	.25**	.39**	.28**	1.00													
Y9	.15**	.10*	.07	.05	.02	.17**	.29**	.38**	1.00												
Y10	.07	.13**	.14**	.25**	.24**	.17**	.07	.42**	.30**	1.00											
Y11	.09	.14**	.23**	.30**	.33**	.27**	.17**	.48**	.23**	.64**	1.00										
Y12	.12*	.12*	.23**	.22**	.16**	.26**	.15**	.45**	.17**	.07	.31**	1.00									
Y13	.17**	.15**	.20**	.10*	.08	.12*	.14**	.15**	.18**	-.07	.11**	.52**	1.00								
Y14	.05	.10*	.19**	.24**	.23**	.22**	.04	.29**	.11*	.29**	.51**	.56**	.40**	1.00							
Y15	.08	.12*	.21**	.15**	.16**	.27**	.10*	.27**	.13**	.12*	.34**	.49**	.51**	.45**	1.00						
X1	.16**	.14**	.21**	.16**	.10*	.08	.04	.13**	.03	.04	.13**	.23**	.06	.07	.09	1.00					
X2	.04	.02	.08	.12*	.07	.13*	.09	.15**	.04	.20**	.13**	.12*	-.05	.04	.06	.54**	1.00				
X3	.22**	.17**	.23**	.15**	.03	.04	.02	.23**	.06	.13**	.23**	.13*	.13*	.11*	.15**	.54**	.48**	1.00			
X4	.10*	.13*	.24**	.16**	.11**	.04	.04	.26**	.10**	.17**	.16**	.12*	.15**	.15**	.13**	.09	.02	.82	1.00		
X5	.06	.09	.23**	.16**	.33**	.20**	.10*	.52**	.27**	.56**	.39**	.41**	.17**	.24**	.29**	.27**	.34**	.28**	.28**	1.00	
X6	.03	.10*	.24**	.13**	.32**	.21**	.08	.44**	.23**	.35**	.39**	.06	.26**	.26**	.24**	.24**	.22**	.24**	.22**	.65**	1.00

** $p < .01$, * $p < .05$

ตารางที่ 4-4 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 21 ตัวแปร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 135 คู่ และระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 23 คู่ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติมีจำนวน 48 คู่

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงที่เป็นตัวแปรต้น แต่ละตัว พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง -0.07 ถึง 0.77 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในกลุ่มตัวแปรด้านความกลัวที่จะไม่ประสบผลสำเร็จมีค่าสูงสุด 0.55 คือ ความรู้สึกลัวต่อผลของการกระทำตามความคาดหวังจากบุคคลอื่น (Y1) ความรู้สึกลัวต่อผลของการกระทำตามความคาดหวังของตนเอง (Y2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในกลุ่มตัวแปรด้านเจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมีค่าสูงสุด 0.77 คือ เจตคติที่แสดงออกทางด้านความรู้สึกลัว (Y4) กับเจตคติที่แสดงออกทางด้านการกระทำ (Y5) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในกลุ่มตัวแปรด้านการรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมีค่า 0.32 คือ การรับรู้ความยากง่ายที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ (Y6) กับ การรับรู้โอกาสที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ (Y7) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในกลุ่มตัวแปรด้านความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมีค่าสูงสุด 0.64 คือ ตั้งใจโกงรายงาน (Y10) กับตั้งใจรายงานเท็จ (Y11) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในกลุ่มตัวแปรด้านความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมีค่าสูงสุด 0.65 คือ โกงรายงาน (Y14) กับรายงานเท็จ (Y15) ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในกลุ่มตัวแปรด้านเจตคติทางลบต่อครูผู้สอนมีค่าสูงสุด 0.54 คือ ความรู้สึกลัวว่าครูขาดการอุทิศตน (X2) กับความรู้สึกลัวว่าครูมอบหมายงานไม่เหมาะสม (X3) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในกลุ่มตัวแปรด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีค่า 0.65 คือ การคล้อยตามเพื่อน (X5) กับ การคล้อยตามสังคม (X6)

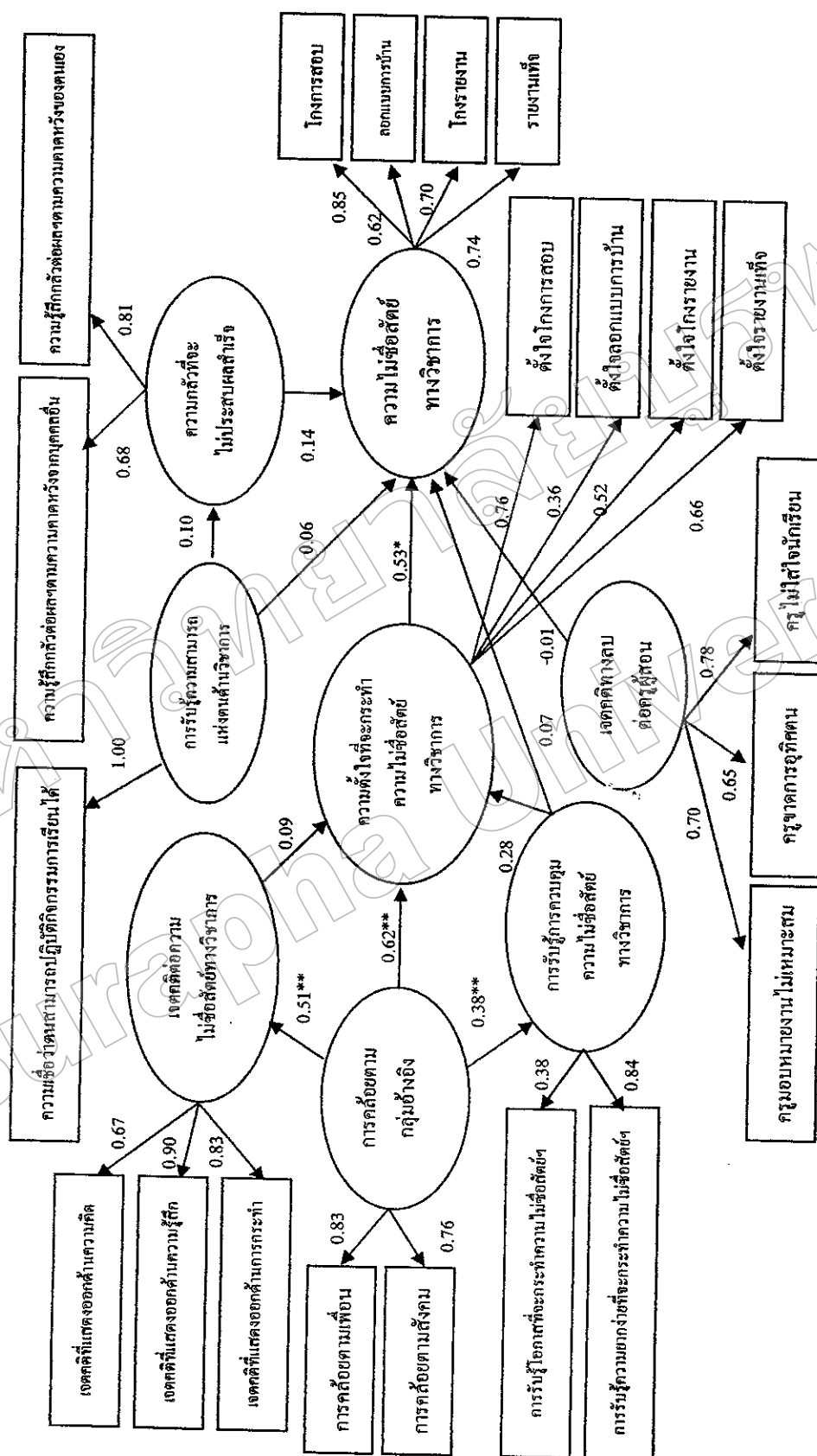
ถ้าหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงที่เป็นตัวแปรต้นแต่ละตัว พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในกลุ่มตัวแปรด้านเจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ด้านความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ และด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีค่า 0.77, 0.65 และ 0.65 ตามลำดับ ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเกิน 0.60 แสดงว่าข้อมูลอาจมีปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) (มณฑิกันญ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 17) จึงใช้โปรแกรม SPSS วิเคราะห์ตรวจสอบโดยใช้ค่าสถิติ 3 ตัว คือ Tolerance, Variance Inflation Factor (VIF) และ Condition Index ผลการตรวจสอบค่า Tolerance ของกลุ่มตัวแปรด้านเจตคติ ด้านความตั้งใจ และด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีค่าเท่ากับ .78, .46 และ 1.00 ตามลำดับ มีค่าอยู่ในระดับกลาง ๆ จนถึง 1 เกณฑ์ที่ใช้ตรวจสอบคือ ถ้าค่าที่ได้ใกล้ 0 แสดงว่ามีความสัมพันธ์สูง

ส่วนค่า VIF ของกลุ่มตัวแปรด้านเจตคติ ด้านความตั้งใจ และด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีค่าเท่ากับ 1.28, 2.17 และ 1.00 ตามลำดับ เกณฑ์ที่ใช้ตรวจสอบคือ ค่าสูงสุดเท่ากับ 10 ถ้าค่าสูงมาก แสดงว่ามีภาวะร่วมเส้นตรงพหุ ส่วนค่า Condition Index ที่มีค่ามากที่สุดของกลุ่มตัวแปรด้านเจตคติ ด้านความตั้งใจ และด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีค่าเท่ากับ 10.54, 21.17 และ 8.08 ตามลำดับ ค่าที่ได้มีค่าไม่ถึง 30 เกณฑ์ที่ใช้ตรวจสอบคือ 30 ถ้ามีค่าเกิน 30 แสดงว่ามีภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 18) สรุปว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของ ตัวแปรแฝงที่เป็นตัวแปรต้นไม่มีภาวะร่วมเส้นตรงพหุ

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในกลุ่มตัวแปรแฝงที่ส่งผล ต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ในช่วง -0.07 ถึง 0.65 โดย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงสุดระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความไม่ซื่อสัตย์ ทางวิชาการกับ ตัวแปรสังเกตได้ในกลุ่มตัวแปรแฝงอื่น ๆ ตัวแปรสังเกตได้ด้านความกลัวที่จะ ไม่ประสบผลสำเร็จ คือ ความรู้สึกกลัวต่อผลของการกระทำตามความคาดหวังจากบุคคลอื่น (Y1) กับลอกแบบการบ้าน (Y13) มีค่า 0.17 ตัวแปรสังเกตได้ด้านเจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ คือ เจตคติที่แสดงออกทางด้านความรู้สึก (Y4) และเจตคติที่แสดงออกทางด้านการกระทำ (Y5) กับ โกงรายงาน (Y14) มีค่า 0.25 ตัวแปรสังเกตได้ด้านการรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ คือ การรับรู้ความยากง่ายที่จะกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ (Y6) กับกรรายงานเท็จมีค่า 0.26 ตัวแปรสังเกตได้ด้านความตั้งใจที่จะกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ คือ ตั้งใจโกงการสอบ (Y8) กับ โกงการสอบ (Y12) มีค่า 0.45 ตัวแปรสังเกตได้ด้านตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถแห่ง คนทางด้านวิชาการ คือ ความเชื่อว่าตนสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้ (X4) กับ โกงการสอบ (Y12) มีค่า 0.16 และตัวแปรสังเกตได้ด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง คือ การคล้อยตามเพื่อน (X5) กับ โกงการสอบ (Y12) มีค่า 0.41

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

1. โมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการตามสมมติฐานแสดงดังภาพที่ 4-1
2. โมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการตามที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือก แสดงดังภาพที่ 4-2 และภาพที่ 4-3

ภาพที่ 4-1 โมเดลแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไม่สอดคล้องทางวิชาการของนักเรียนตามสมมติฐาน

Chi-Square = 57.55, $p = 1.00$, $df = 160$, GFI = 0.99, AGFI = 0.99, RMSEA = 0.0, CFI = 1.00 Largest Standardized Residual = 1.707

ตารางที่ 4-5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของโมเดลเชิงสาเหตุของความไม่สอดคล้องทางวิชาการตามสมมติฐาน

ตัวแปรผล ตัวแปรสาเหตุ	DISH			ATDISH			PBC			ATT_B			FEAR		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
ATDISH	.53* (.27)	-	.53* (.27)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PBC	.22 (.13)	.15 (.11)	.07 (.12)	.28 (.18)	-	.28 (.18)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ATT_B	.14 (.07)	.14 (.07)	-	.09 (.12)	-	.09 (.12)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FEAR	.14 (.29)	-	.14 (.29)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
SUB_N	.43* (.16)	.43* (.16)	-	.62** (.29)	-	.62** (.29)	.38** (.15)	.51** (.11)	.38** (.15)	.51** (.11)	-	.51** (.11)	-	-	-
SELF_EF	.43 (.05)	.37 (.25)	.06 (.16)	-	-	-	-	-	-	.10 (.07)	-	-	.10 (.07)	-	.10 (.07)
ATT_T	.01 (.10)	-	.01 (.10)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

** $p < .01$, * $p < .05$

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	Y10	Y11
ความเที่ยง	0.23	0.33	0.22	0.40	0.35	0.35	0.07	0.29	0.07	0.13	0.22
ตัวแปร	Y12	Y13	Y14	Y15	X1	X2	X3	X4	X5	X6	
ความเที่ยง	0.35	0.19	0.25	0.28	0.30	0.21	0.25	1.00	0.34	0.29	
สมการโครงสร้างตัวแปร			FEAR		ATT_B		PBC		AT_DISH		DISH
R-SUARE			0.07		0.26		0.14		0.68		0.36
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง											
	FEAR	ATT_B	PBC	AT_DISH	DISH	ATT_T	SELF	SUB_N			
FEAR	1.00										
ATT_B	0.18**	1.00									
PBC	0.05	0.19**	1.00								
AT_DISH	0.26**	0.46**	0.53**	1.00							
DISH	0.20**	0.28**	0.36**	0.60**	1.00						
ATT_T	0.25**	0.22**	0.16**	0.31**	0.21**	1.00					
SELF	0.10*	0.11*	0.08	0.22**	0.13*	0.01	1.00				
SUB_N	0.13*	0.51**	0.38**	0.78**	0.45**	0.42**	0.21**	1.00			

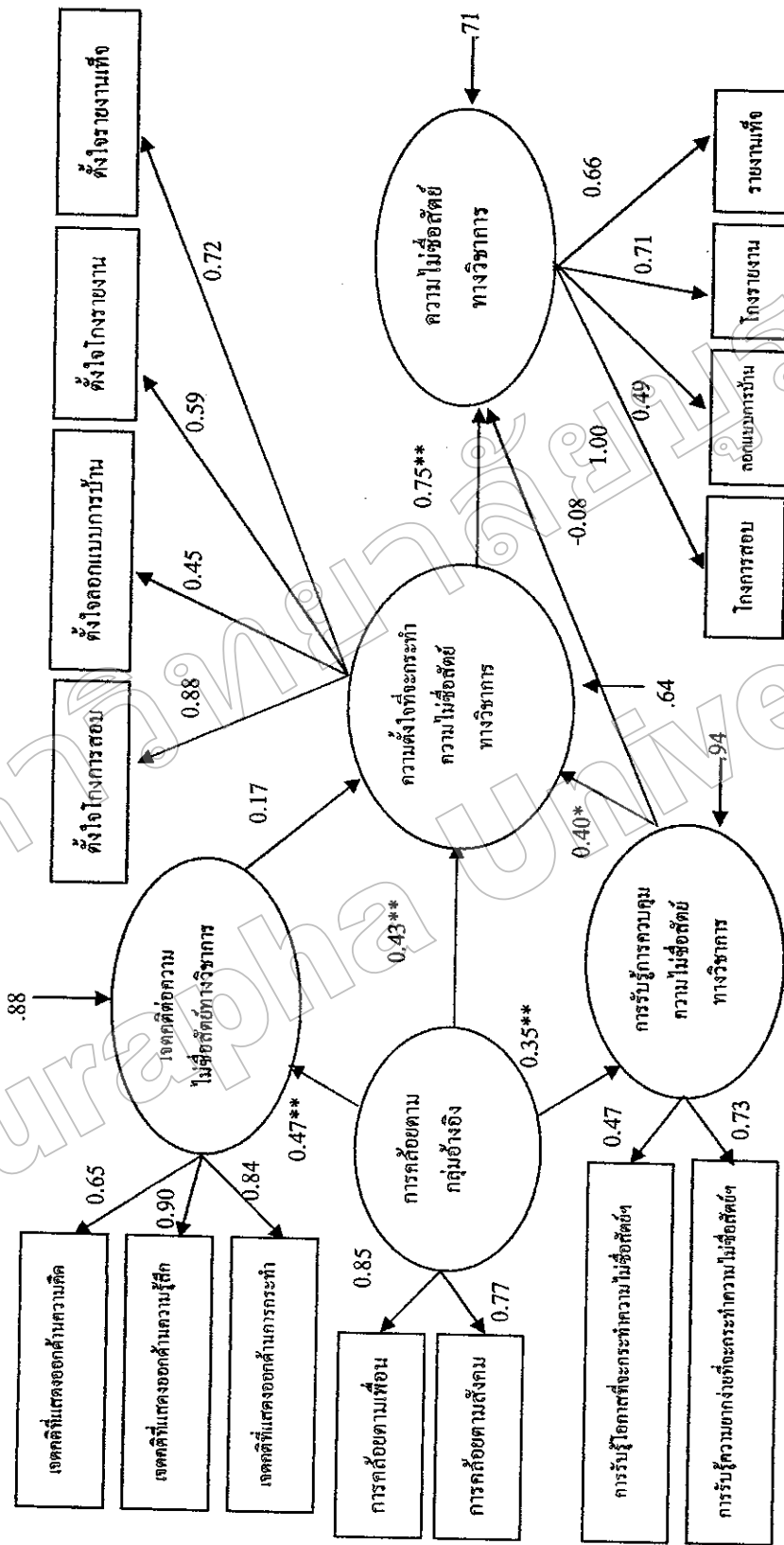
หมายเหตุ TE = ผลรวมอิทธิพล IE = อิทธิพลทางอ้อม DE = อิทธิพลทางตรง

ผลการวิเคราะห์ โมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามสมมติฐานตามภาพที่ 4-1 พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี โดยการตรวจสอบจาก ค่าสถิติไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 57.55 ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 1.00 ท้องศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 160 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้ (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.00 ค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.05 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุด (Largest Standardized Residual) มีค่าเท่ากับ 1.707 ซึ่งมีค่าสูงสุดไม่เกิน 2.00 (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 55) กราฟคิวพล็อตมีความชันกว่าเส้นทแยงมุม สำหรับค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ตัวแปรตาม คือความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมีค่า 0.36 แสดงว่า ตัวแปรทั้งหมดใน โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 36

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อตัวแปรความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ พบว่า มีตัวแปรความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่ส่งอิทธิพลเพียงตัวแปรเดียว มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.53 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางตรงในตัวแปรอื่น ๆ พบว่า ตัวแปรการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรเจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.51 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 และมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ และตัวแปรความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.38, 0.62 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ตามลำดับ

ส่วนเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าสูงสุดมีค่า 0.78 คือตัวแปรการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงกับตัวแปรความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าน้อยที่สุดมีค่า 0.01 คือ ตัวแปรแฝงเจตคติทางลบต่อครูผู้สอนกับตัวแปรการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางด้านวิชาการ

จากภาพ โมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็น โมเดลสมมติฐานตามภาพที่ 4-1 จะเห็นว่ายังมีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่ส่งอิทธิพลต่อตัวแปรความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ที่ผู้วิจัยนำเข้ามาศึกษา นอกเหนือจากตัวแปร ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ได้แก่ ตัวแปรเจตคติทางลบต่อครูผู้สอน ตัวแปรการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางด้านวิชาการ และตัวแปรความกลัวที่จะไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งผู้วิจัยค้นคว้าในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าตัวแปรเหล่านี้ไม่ได้ส่งอิทธิพล แต่มีเพียงความสัมพันธ์กับความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการเท่านั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงตัดตัวแปรดังกล่าวออกจากโมเดล เหลือเพียงตัวแปรตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือกดังภาพที่ 4-2 และภาพที่ 4-3

ภาพที่ 4-2 โมเดลแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนที่ปรับเปลี่ยน โมเดลทางเลือกที่ 1

Chi-Square = 7.50, $p = 1.00$, $df = 35$, GFI = 0.99, AGFI = 0.99, RMSEA = 0.0, CFI = 1.00 Largest Standardized Residual = 1.078

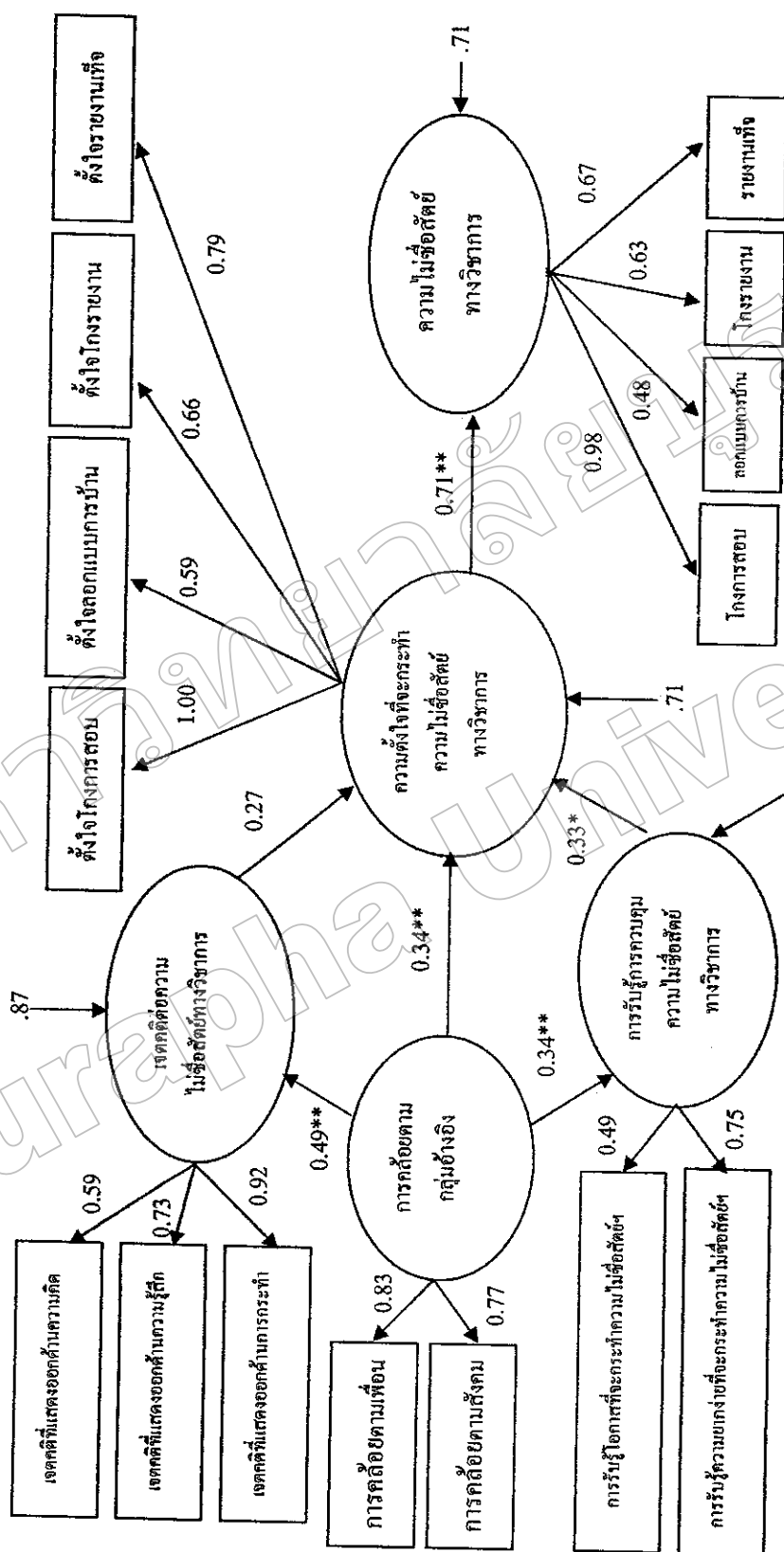
ตารางที่ 4-6 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือกที่ 1

ตัวแปรผล ตัวแปร สาเหตุ	DISH			ATDISH			PBC			ATT_B		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
ATDISH	.75** (.22)	-	.75** (.22)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PBC	.22 (.15)	.30 (.19)	-.08 (.15)	.40* (.19)	-	.40* (.19)	-	-	-	-	-	-
ATT_B	.13 (.09)	.13 (.09)	-	.17 (.11)	-	.17 (.11)	-	-	-	-	-	-
SUB_N	.46** (.09)	.46** (.09)	-	.65** (.10)	.22* (.15)	.43** (.14)	.35* (.13)	-	.35* (.13)	.47** (.11)	-	.47** (.11)
ตัวแปร ความเที่ยง		Y1 0.21	Y2 0.40	Y3 0.35	Y4 0.26	Y5 0.11	Y6 0.39	Y7 0.10	Y8 0.17	Y9 0.26	Y10 0.50	Y11 0.12
		Y12 0.25	Y13 0.19	X1 0.36	X2 0.30							
สมการ โครงสร้างตัวแปร					ATT_B		PBC		AT_DISH		DISH	
R-SUARE					0.22		0.12		0.59		0.49	
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง												
	ATT_B	PBC		AT_DISH	DISH		SUB_N					
ATT_B	1.00											
PBC	0.17**	1.00										
AT_DISH	0.44**	0.59**		1.00								
DISH	0.32**	0.36**		0.70**	1.00							
SUB_N	0.47**	0.35**		0.69**	0.46**		1.00					

หมายเหตุ ** $p < .01$, * $p < .05$ TE = ผลรวมอิทธิพล IE = อิทธิพลทางอ้อม DE = อิทธิพลทางตรง

โมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือกที่ 1 ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี โดยการตรวจสอบจากค่าสถิติไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 7.50 ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 1.00 ที่องศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 35 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้ (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.00 ค่าเฉลี่ย

กำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.02 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุด (Largest Standardized Residual) มีค่าเท่ากับ 1.078 กราฟพิวล็อตมีความชันกว่าเส้นทแยงมุม สำหรับค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ตัวแปรตาม คือตัวแปรความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมีค่า 0.49 แสดงว่า ตัวแปรทั้งหมดในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 49 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ของโมเดลทางเลือกมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ของโมเดลตามสมมติฐาน แต่ยังมีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติคือ การรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ เจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ผู้วิจัยจึงตัดเส้นอิทธิพลทางตรงของการรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ที่อธิบายได้ว่า ถ้านักเรียนรับรู้ถึงความยากง่ายและโอกาสที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ นักเรียนอาจแสดงพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการโดยมีการไตร่ตรองล่วงหน้า หรือความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมาก่อน ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนผู้วิจัยจึงตัดเส้นอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรการรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไปยังตัวแปรความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการออก แต่ยังคงเส้นของเจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไปยังความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการไว้เพื่อวิเคราะห์ในโมเดลที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือกที่ 2 ดังภาพที่ 4-3

ภาพที่ 4-3 โมเดลแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนที่ปรับเปลี่ยนเป็น โมเดลทางเลือกที่ 2

Chi-Square = 12.35, $p = .99$, $df = 29$, GFI = 0.99, AGFI = 0.98, RMSEA = 0.0, CFI = 1.00 Largest Standardized Residual = 1.595

ตารางที่ 4-7 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือกที่ 2

ตัวแปรผล ตัวแปร สาเหตุ	DISH			ATDISH			PBC			ATT_B		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
ATDISH	.71** (.15)	-	.71** (.15)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PBC	.24* (.11)	.24* (.11)	-	.33* (.15)	-	.33* (.15)	-	-	-	-	-	-
ATT_B	.19 (.13)	.19 (.13)	-	.27 (.18)	-	.27 (.18)	-	-	-	-	-	-
SUB_N	.42** (.09)	.42** (.09)	-	.59** (.09)	.25* (.10)	.34** (.13)	.34** (.12)	-	.34** (.12)	.49** (.13)	-	.49** (.13)
ตัวแปร ความเที่ยง	Y1 0.18	Y2 0.27	Y3 0.44	Y4 0.29	Y5 0.12	Y6 0.59	Y7 0.17	Y8 0.22	Y9 0.32	Y10 0.48	Y11 0.12	
ตัวแปร ความเที่ยง	Y12 0.20	Y13 0.23	X1 0.32	X2 0.30								
สมการ โครงสร้างตัวแปร												
R-SUARE				ATT_B 0.24		PBC 0.12		AT_DISH 0.50		DISH 0.50		
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง												
ATT_B	1.00											
PBC	0.17**	1.00										
AT_DISH	0.49**		0.50**	1.00								
DISH	0.35**		0.35**	0.71**	1.00							
SUB_N	0.49**		0.34**	0.59**	0.42**	1.00						

หมายเหตุ ** $p < .01$, * $p < .05$ TE = ผลรวมอิทธิพล IE = อิทธิพลทางอ้อม DE = อิทธิพลทางตรง

ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือกที่ 2 ได้ดังภาพที่ 4-3 พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี โดยการตรวจสอบจากค่าสถิติไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 12.35 ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.99 ที่องศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 29 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้ (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.00 ค่าเฉลี่ย

กำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.01 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุด (Largest Standardized Residual) มีค่าเท่ากับ 1.595 กราฟพิวพล็อตมีความชันกว่าเส้นทแยงมุม สำหรับค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ตัวแปรตาม คือตัวแปรความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมีค่า .50 แสดงว่า ตัวแปรทั้งหมดในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 50 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ของโมเดลทางเลือกที่ 2 มีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ของโมเดลทางเลือกที่ 1 แต่ยังมีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางที่ไม่มีนัยสำคัญคือ เจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อตัวแปรความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ พบว่า มีตัวแปรความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ส่งอิทธิพลทางตรง โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.71 ที่ระดับนัยสำคัญ .01

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อตัวแปรความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ผ่านตัวแปรความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการพบว่า มีตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ตัวแปรการรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.42, 0.24 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 และ .05 ตามลำดับ

สำหรับเส้นทางอิทธิพลทางตรงในแต่ละตัวแปร พบว่า ตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรเจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.49 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 และมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ตัวแปรความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ซึ่งมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.34, 0.34 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรเจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่ส่งอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ซึ่งไม่เป็นไปตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน มีขนาดอิทธิพล 0.27 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าสูงสุดมีค่า 0.71 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ตัวแปรความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการกับตัวแปรความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าน้อยที่สุดมีค่า 0.17 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ตัวแปรแฝงเจตคติกับตัวแปรการรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงตามทฤษฎี พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีค่า .49 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้

การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีค่า .34 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการกับการรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมีค่า .17 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาโมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามสมมติฐาน และ โมเดลที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือกทั้ง 2 โมเดล พบว่า โมเดลทั้ง 3 โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ของโมเดลทางเลือกที่ 2 มีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ของโมเดลทางเลือกที่ 1 และสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ของ โมเดลสมมติฐาน แต่ยังมีเส้นอิทธิพลที่ไม่มีนัยสำคัญจากตัวแปรเจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไปยังตัวแปรความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่า โมเดลที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือกที่ 2 น่าจะเป็น โมเดลที่ดีที่สุดเหมาะสำหรับอภิปรายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย